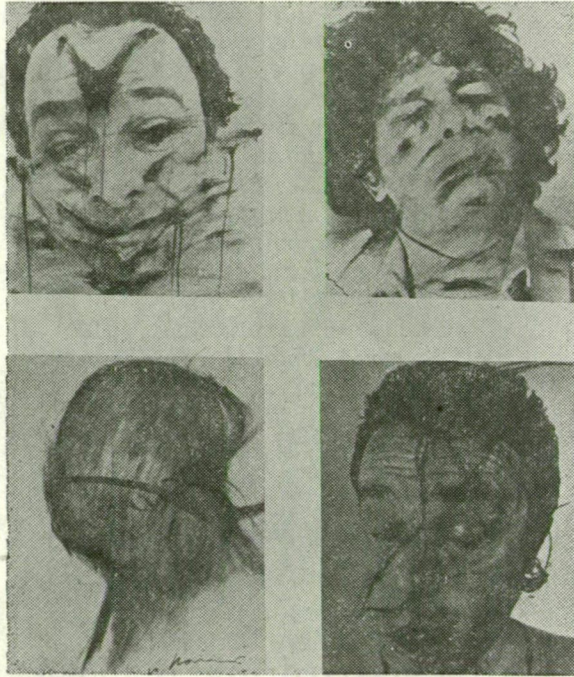

paizsraemelt ideje magadtól el-
távolodol terjeszkedel
repülés végtagokat dobál
eléd a hajnal szűkiül a tér
a közöny arcbuta
búvárharangjában kuporog
az élet időszálkák
tokosodnak gennyesednek
szívedben mintha harangokat
vernének félre meg-megcsendül
egy hang behavazott tájakra
emlékeztet fagy-orzágra
de már csordulnak a vizek
a nyírekben pattanásig feszül
a rügy időzített bomba
minden pillanat

Arnulf Rainer: Önátfestések (1975)